רונית אדם
בחפץ לב

אוצרת: גלית סמל

מגבת, 2015, אבן מקומית, 43X20 ס"מ

דצמבר 2016

Ronit Adam

בית האמנים ע"ש יוסף זריצקי, תל אביב, רח' אלחריזי 9, 64244, טל' 03-5246685
ימים ב'-ד' 10:00-13:00, 16:00-19:00; יום ו' 10:00-13:00; שבת 11:00-14:00
The Artists' House, Tel Aviv, 9 Alcharizi St., 64244, Tel. 5246685-3-972
www.artisthouse.co.il

בחפץ לב

אוצרת: גלית סמל

רונית אדם היא אמנית המתאפיינת באופן מובהק בחקירה של גבולות החומר. האבן מהווה עבורה כלי משחק, בהפיכתה את החומר לייצוגים של חומרים אחרים, כמו- נייר, בד, עור, יוטה, קרטון ועוד. שינוי מאסת האבן על ידה, מאפשר משחק בטקסטורות של חומר ויצירת מדיום חומרי חדש. בתערוכה זו נבחנות הגבולות וההיררכיות החומריות מחדש, והגבול בין החומר לבין מחוזות חדשים שאינם מציתים לעבודת האמן המסורתית באבן, נפרץ.

העבודות הן ביטויים ממשיים באבן לחפצים אישיים, יומיומיים, אובייקטים אמנותיים עכשוויים המגלמים את מימוש יכולתה הווירטואוזית של האמנית ביצירת שחזורים מדויקים בגודל טבעי של אובייקטים שעשויים במקור מחומרים שונים בהחלט. האובייקטים החדשים אינם מייצגים ממשות חומרית תכליתית, אולם הצבעים המאפיינים אותם, קיבלו ביטוי צורני הנאמן למציאות.

החפצים אותם יוצרת האמנית מאפיינים את החיים של שנות ה-50 של המאה ה-20, שנות חייה הראשונות של מדינת ישראל. אדם מתארת סביבה של חדר בקיבוץ, בה חיה אשה בשנות ה-50 לחייה בצניעות. מפית רקומה, מברשת, כסא פשוט, תיק, משחת שיניים, סמרטוט רצפה, חבילה שקיבלה מפולניה, ספרים, כובע רחב שוליים המגן מהשמש הקודחת שבחוץ, 2 קופסאות קטנות ושפורפרת מצביעים על חיים מינימליסטיים, סגורים, על אשה שעלתה מאירופה ועדיין לא התרגלה לעבודה הפיזית הקשה בקיבוץ. באמצעות קפלי החולצה, נעלי הבית, או הצורה בה מונחת המגבת, ניתן לאפיין את גילה והסטטוס המשפחתי של הדיירת.

אדם הושפעה בעיקר מחפצים תכליתיים מחימר שנמצאו בסביבת ביתה, אולם העיסוק בפיסול באבן, דרש ממנה צורת מחשבה שונה. היא התמקדה ביצירת חוויה אישית, רגשית. כל אחת מהעבודות היא חד-פעמית, אך הן משתייכות לקבוצה גדולה יותר של פריטים המייצגים ומבטאים צרכים וחיי יומיום. העבודות נוגעות במרכיבי החיים, ברגעים הפשוטים והבנאליים שתורגמו למיצב חדר נרטיבי המורכב מחפצים אישיים משועתקים, הסדורים במרחב באופן המדמה מציאות ריאליסטית, המזמינים את הצופה לבדוק ולברר את אמיתותם.

כתב-היד העוצמתי של האמנית חקוק בתוך החומר המהווה תעתוע מושלם של חפץ מדומה. רמת הביצוע מבטאת מיומנות טכנית גבוהה שהביאה ליצירת אשליה חווייתית של חפצים מציאותיים. העבודה באבן היא סיזיפית, רבת שלבים ואורכת זמן רב. בחירתה בחומר הקשה מהווה אתגר ממשי עבורה ובזכות נחישותה היא מצליחה להוציא ממנו עדינות ורכות במרקמים דוגמת בדים וקפלים.

אדם אוהבת את הניגוד בין התוצר הסופי לבין מה שרוחש מאחורי הקלעים, בין האלגנטיות והנקיון של התוצר לבין העבודה הקשה והפיזית על גוש של אבן בסטודיו, בין הצורך בפונקציונליות לבין העיסוק באנטי-צורה, בין חומר המאבד את צורתו לבין זה הנוצר, בין חומר גלם לחומר מלוטש. עבודתה מהווה תהליך, שבו היא שואפת לדיאלוג בינה לבין חומר ראשוני, בעל זיקה לטבע ולתרבות האנושית. האבן כחומר, מייצגת לאורך ההיסטוריה היבטים של זמן, מקום, רבדים של משמעויות, של עבר ומשקעים. ההתייחסות לאבן ועיבודה מחדש בהווה ממלאים אותה בחיים חדשים.

חתול, 2016, שיש, 37X24X11 ס"מ

כלי רחצה, 2016, שיש 14X7X4 ס"מ / 22X2X2.5 ס"מ

חולצה, 2016, אבן מקומית, 34.5X22X5.5 ס"מ

מברשת, 2016, שיש, 30X10X7 ס"מ

סנדוויץ', 2016, שיש, 13.5X10X5.5 ס"מ

שקית נייר, 2013, שיש, 25X9 ס"מ